

اتحاد کار

شماره ۱۱۲ شهریور ماه ۱۳۸۲

سپتامبر ۲۰۰۳

ETEHADE KAR

SEPTEMBER 2003

VOL 10. NO. 112

نامه های خود را به آدرسهای زیر از یکی از کشورهای خارج برای ما پست کنید. تماس با روابط عمومی سازمان:

آدرس پستی (جدید):

ETEHAD**B. P. N°. 351****75625 PARIS Cedex 13****France**

آدرسهای سازمان در اروپا:

آلمان: (جدید)

POSTFACH 290339**50525 KOLN****GERMANY**

نروژ :

POST BOKS 6505**RODELO KKA****0501 OSLO 5****NORWAY**

آدرس آمریکا و کانادا :

E. F. K. I.**P.O. BOX 41054****2529 SHAUGHNESSY STREET****PORT COQUITLAM. B.C.****V 3 C 5 G O****CANADA**

--

آدرس پست الکترونیکی

postchi@noos.fr

آدرس صفحه سازمان در اینترنت

www.etehadfedaian.org

(۴۹) ۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷

فاکس

گزارشی از مراسم پانزدهمین سالگرد قتل عام سال ۱۳۶۷

کودکان سال ۶۷، گردانندگان و صاحبان اصلی مراسم امسال

جمعه ۷ شهریور، در پانزدهمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی، خاوران محل تجمع خانواده ها و بازماندگان آنان بود. خانواده های جانبختگان سرگشته به زمین زیر پای خویش خیره گشته و پریشان، و جب به وجب خاک خاوران را، با این باور که هر گوشه اش محل دفن عزیزی می باشد، پوشیده از گلایل و رز کردند.

از این میان مادرانی بودند که خود محل را نشان کرده و با دقت و حساسیتی بسیار زیاد اطراف آن را سنگ چین کرده و عکسی بر بالای آن نصب نموده و با سلیقه آن را گل آرایی کرده بودند. آنان خاک تشنه را با گلاب سیراب کرده و در کنار حریمی که تصور می کردند جایگاه ابدی عزیزانشان است، چمباتمه زده بودند. چهره این مادران بر روی مزارها نقش دردناکی بر خاطره ها بجا می گذاشت.

آنچه که امسال بیش از هر چیز دیگر جلب توجه می کرد حضور کودکان سال ۶۷ بود که اینک خود صاحبان اصلی مراسم شده اند. جوانانی که آب و شربت تعارف می کردند و برای راه انداختن مراسم تلاش و تکاپوی آنها چشمگیر بود.

در خاوران بازار دید و بازدید گرم بود. در این مراسم، به علت برخی موضعگیری ها و درج اطلاعیه یادمان سال ۶۷ به امضاء « جمعی از یاران » در روزنامه یاس نو، حضور نیروهای اطلاعاتی در مراسم چشمگیر بود. مراسم با یک دقیقه سکوت به یادجانبختگان و سپس با سرود ای ایران شروع و خاتمه یافت. یعنی در واقع مراسمی به معنی مراسم در کار نبود. جوانان خواهان خواندن سرودهایی نظیر « سرآمد زمستون » و غیره بودند. عده ای از هر گونه شعار دادند پرهیز می کردند.

به نظر من جمع خود جوشی بود. گرچه در برگزاری اینگونه مراسم، بالاخره سازماندهی حداقلی وجود دارد. ولی نمی توان آن را سازماندهی شده دانست. تعداد شرکت کنندگان در مراسم سال به سال افزایش می یابد. اما هنوز اکثریت خانواده هایی که مستقیماً درگیر مسایل سال ۶۷ بودند را به خود جذب نکرده است. برخی نیروهای روشنفکر برای همبستگی با خانواده ها، در این مراسم شرکت می کنند. نیروهای جوان، یعنی فرزندان قربانیان سال ۱۳۶۷ جذب این محل شده اند. و برخی نیز می کوشند جریانات و تشکیلاتهای خاصی را مطرح کنند. اگر با برخی از این کج اندیشی ها برخورد نشود، این جمع آسیب پذیر خواهد شد.

امسال در خاوران بالاخره خط طرفداران سرود خوانی پیش رفت و سرودهای جمعی توسط برخی از شرکت کنندگان خوانده شد. عده ای دیگر که شمارشان هم کم نبود، خاوران را سرود خوانان دور زدند و شاخه های گلایل بر سینه دیوار کاشتند. در خاوران آقای جباری، روزنامه نگاری که اخیراً از زندان آزاد شده است متنی را خواند و از وضع خودش گفت.

تهران شنبه ۸ شهریور

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

تلفن ۶۰۸۶۰۱۳۵۶ (۳۳)
بہا معادل : ۱/۵ رو